

DEL 1

Vi var på pub og alle hadde drukket og det var etter en middag etter et seminar og vi satt der på puben og drakk og snakka og noen var komponister og noen var orkesterdirektører for det var en sånn type seminar og vi snakket med orkesterdirektørene om at de spilte så lite ny musikk, orkesterne altså, ikke direktørene og etterpå da vi var på pub og drakk etter middagen etter seminaret så fortsatt vi å snakke om at orkesterne spilte så lite ny musikk og jeg sa at de også spilte lite musikk av damer og det skulle lissom ikke være noe tema, men jeg visste det for jeg hadde sitti med tallene og det var dårlig, skikkelig dårlig, sånn, en ting er at orkesterne bare spilte menn fordi de bare spiller gammel musikk men når de spilte nyere musikk, urfframføringer og sånn så spilte de også skikkelig lite musikk av damer og så blei det en diskusjon om man kunen høre forskjell på musikk skrevet av damer og musikk skrevet av menn og jeg synes ikke det er så spennende, men de andre gjord visste det og så diskuterte vi det ganske mye og så, og så! i den diskusjonen så lener en av orkesterdirektørene seg fram mot meg og sier:

- Hvis jeg....
- Hvis jeg bestilte...
- Hvis jeg bestilt et stykke av deg....
- Hvis jeg bestilte et orkesterverk av deg
- Hvis jeg bestilte et fem minutters orkesterverk av deg -og det skule være skikkelig bråkete.
Kunne du gjort det?

DEL 2

Da jeg var tenåring var jeg på sommerkurs og fløytelæreren vår synes det var viktig at vi skapte musikk. Jeg skrev et stykke som het ....noe med motorsag, mye flutter for å si det sånn. Noen år seinere rydder jeg i i fløytenotene mine, - jeg er i slutten av tenårene. Jeg kaster ting i kopi jeg har i orgianl, og ting som ikke ser ut eller som jeg aldri kommer til å spille igjen. Jeg ser på motorsagstykket og tenker «den eneste grunnen til å ta vare på dette stykket er at om jeg skulle bli komponist så hadde det vært artig å ha mitt første verk, mitt opus 1 så å si».

Jeg kasta det.

DEL 3

...før jeg avslutter forelesningen må jeg smette inn et lite poeng til. Noe lignende som det jeg har snakket om nå finner vi også i musikkpråket vårt, ta ordet «tonekjønn» på norsk, som vi bruker til å betegne dur og moll. Dur og moll har altså ulikt kjønn og det etymologiske opphavet til dur er det latinske durus, som betyr hard. For moll er det mollis - bløt. Gitt tidligere oppfatninger om kjønn er derfor dur det maskuline tonekjønnet og moll det feminine tonekjønnet

DEL 4

Det var en gang tre komponister som var på vei hjem fra Bergen i bil. Vi kjører over fjellet, det vil si, opp på fjellet, over fjellet og så ned fra fjellet og når man kjører ned fra fjellet, uansett hvilket fjell, i alle fall i Norge, så følger veien alltid ei elv. Og her på veien ved elva som renner avgårde sier jeg, som ikke kjører

«neste gang vi ser en bensinstasjon så må vi stoppe for jeg må tisse». En gang i mellom kjører vi forbi klynger av hus, men stort sett er det ingen hus eller bare en gård her og der.

«Vi kan stoppe her?» sier sjåføren.

Jeg må tisse, men ikke sånn voldsomt, ikke sånn som man noen ganger må hvor det føles som hele underlivet skal eksplodere og om jeg ikke kommer til en do snart så må jeg tisse her og nå så buksa blir varm og våt , og jeg var ikke tissetrengt sånn jeg bare visste hvor vi var i Norge - et sted der det er veldig langt mellom doer man kan tisse på når man kjører sånn i en dal langs ei elv og jeg måtte ikke så veldig tisse, bare litt, men hvis vi ikke stoppa på neste bensinstasjon SÅ kom jeg sikkert til å bli sånn skrekkelig tissetrengt før vi fant et sted å stoppe igjen.

«Nei, sa jeg, jeg er ikke SÅ tissetrengt, det holder om vi stopper på neste bensinstasjon». Jeg måtte tisse, jeg skal ikke nekte for det og hadde vi kjørt i en skog så hadde det jo vært mulig å løpe inn mellom trærna, men her, langs den rennende elva var det bare to meter grus mellom veien og elva og der hadde jeg ikke tenkt å tisse.

«Jeg kan bare stoppe bilen her så slipper vi å stoppe på bensinstasjonen» sa sjåføren og jeg lurte på om han tulla med meg og jeg kjente jeg blei mer tissetrengt av å snakke om det og jeg måtte tisse, ingen tvil om det, jeg kjente det begynte å presse og det hadde vært veldig fint om den bensinstasjonen med en do kunne dukke opp ganske snart for jeg måtte tisse, ikke sånn veldig, men ganske og jeg hadde ikke tenkt å tisse her i grusen rett ved veien og rett ved elva.

«Nei, hør etter da, jeg må ikke tisse sååå mye, vi venter til en bensinstasjon» og vi kjørte videre på veien som lå rett ved elva som rant ned til sjøen og det var to meter grus mellom veien og elva og jeg måtte tisse og sjåføren ville ikke høre etter og samtalen fortsatte fram og tilbake flere ganger «vi kan stoppe her» sier han og «nei» sier jeg

Helt til han snur seg mot meg.

Han kan vel ikke ha gjort det for han kjører jo bilen, men jeg husker dette som et slags øyeblikk fra en film hvor hele bevegelsen stopper opp og han snur seg mot meg og sier «Ååååja, du vil ikke tisse her vede veien, jeg skjønner! - Noen ganger glemmer jeg at du er jente.»

Og jeg blei sånn merkelig stolt av det for det var ikke som om jeg var gutt

det var bare det at

vi var vi

vi var venner

vi var bare oss

DEL 5

Da jeg var liten deklamerte jeg dikt.

... mine egne dikt

Jeg kan ikke huske det

ett dikt blei nedskrevet

av Mamma eller Pappa

Se himmelen står i brann

hvis du ror er du skipper

hvis du danser er du fri